

POKROK PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
 a místní vydání
 v Čechách pro St. Louis, Neb., v. Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kan-
 sas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát
 Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn.,
 pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D.,
 pro stát South a North Dakota.

Předplatné:
 Pro Spojené Státy \$1.00. Pro Kanadu
 \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky penězů dětež se pomocí pe-
 něžních poukázek (Money Orders), ex-
 pressních poukázek (Express Money
 Orders), bankovních poukázek (Bank
 Draft), anebo v registrováném dopise.
 Oznamuje-li své přestěhování, udej-
 te starou i novou adresu.

Dopisy z kruhů členství ochotně
 uveřejníme. Musí být slušné, psané
 bez úmyslu někoho osobně poškoditi a
 podepsány plným jménem, ať již má
 být v redakci utajeno, anebo s dopi-
 sem uveřejněno.

ODHALENÍ NĚ- MECKÝCH PIKLŮ.

Časopis New York Herald, kte-
 rý v minulých dnech přinesl od-
 halení rozsáhlých německých pik-
 lů v této zemi, otevřel oči těm,
 kteří se domýšleli, že pověsti o ně-
 mecké činnosti s ohledem na pře-
 vrácení amerického mínění a do-
 cílení zákazu vývozu streliva z to-
 to země, jež objevovaly se hned
 od podzimu minulého roku, jsou
 smyšlenkou, udržovanou při živo-
 tě nepříteli Německa. World ne-
 pověděl mnoho nového. To, co
 pověděl a důkazy písemnými po-
 depřel, bylo známo. Přišel s ně-
 kterými novými podrobnostmi,
 kterými dosavadní známosti o ně-
 meckých piklech ve Spojených
 Státech byly doplněny.

Z serie článků jmenovaného ča-
 sopisu, jež založeny byly na kor-
 respondenci hlavních pracovníků
 německé propagandy, vyšlo na je-
 vo, že německá vláda podporova-
 la vydávání časopisů, písečích v
 její prospěch a útočících na ná-
 rodní administraci. Tyto časopisy
 vydávaly se za publikace ameri-
 cké, ale ve skutečnosti byly pu-
 blikacemi německými, psanými v
 anglickém jazyku. Byl to pře-
 devším časopis Fatherland, jehož re-
 daktorem je smutně proslulý Syl-
 vester Viereck, který provozoval
 tuto propagandu, jež bez jakéko-
 liv pochybnosti znamenala národ-
 ní nebezpečí pro tuto zemi. V kte-
 rékoliv jiné zemi na světě způsob
 psaní Fatherlandu považován byl
 by za velezrádný a časopis takový
 byl by potlačen, ale ve Spojených
 Státech, jak bylo v minulých
 dnech oznámeno, není zákona, kte-
 rý by této podvrtné činnosti učinil
 přízr.

Německými penězi měly být zís-
 kány i jiné časopisy, aby psaly
 pro vše Němeč. Němci chtěli se
 pokusiti o získání kontroly nad
 tiskem Spojených Států, ale plá-
 ny jejich v mnohých případech se
 zhatily. Pomocí tisku, přednášek,
 pohyblivých obrázků a tak zva-
 ňých "mírových společností" měl
 být vyvolán v této zemi senti-
 ment, příznivý německé věci.

World přinesl důkazy toho, že
 němečtí úředníci a agenti něme-
 cké vlády měli ruce v nedávných
 stávkách a dělnických nepokojích
 ve zbrojovkách a továrnách, vy-
 rábějících válečný materiál. Za-
 tím co německá vláda protestovala
 proti vývozu zbraní a streliva do
 Evropy spojeněm, snažila se za-
 koupiti a financovati továrny v
 této zemi, aby mohla získati strelí-
 vo a zbraně pro vlastní svoji po-
 třeba. Německo pokoušelo se zís-
 kati kontrolu nad Wrightovou
 továrnou na aeroplany, aby zmo-
 ňžnilo dodávku aeroplanů spoje-
 ncům.

Odhalení těchto německých pik-
 lů přišlo ve chvíli, kdy měly po
 celé zemi být pořádány veřejné
 schůze za účelem protestování
 proti vývozu streliva a zbraní z to-
 to země. Tyto schůze měly být po-
 řádky Američany, kteří byli zís-
 káni pro německou věc. Bylo v
 zájmu Němeč svolati velkou
 konvenci do Chicaga, kde měl být
 přijat protest proti vývozu
 zbraní a streliva "v zájmu lidsko-
 sti". Po tomto odhalení sotva
 dojde k svolání takové konvence,
 ježto vyzněla by zcela na prázdno
 a bylo by to zbytečným vyházo-
 váním peněz.

Nejposlednějším odhalením ča-
 sopisu Worldu je, že Německo

prostřednictvím svých úřadů v to-
 to zemi snažilo se učiniti zdání, že
 pro americké občany německého
 původu jsou v platnosti zákony
 německé říše. Několika ameri-
 ckým továrnám, vlastněným Němci,
 bylo oznámeno, že nesmějí vy-
 plňovati kontrakty pro spojene-
 ce, nemají-li být považováni die zá-
 kona německého za zrádce.

World, uvažuje o této propa-
 gandě německé, správně prohlá-
 sí, že vlastně je to politické spik-
 nutí proti vládě a lidu Spojených
 Států. Dokumenty, jež očitly se
 v rukou jmenovaného časopisu,
 nasvědčují tomu, že není žádného
 jiného jména pro tuto německou
 činnost. Spiknutí toto řízeno je z
 Berlína a je financováno něme-
 ckou vládou. Náklad na tuto ně-
 meckou propagandu je veliký a
 odhadován je na \$2,000,000 týdně.
 Propaganda byla zorganizována s
 přísloušenou německou důkladno-
 stí, která charakterizuje veškeru
 německou vojenskou činnost, a
 byla součástí německé kampaně
 jak operace armád v poli.

Německou propagandu možno
 nazvati podvrtnou, ježto podpo-
 ruje vzpouru a popuzuje občany
 Spojených Států proti vlastní je-
 jich vládě. Účelem této propa-
 gandy není nic jiného, než zničení
 americkou neutralitu a obětování
 a poškoditi americké zájmy ve
 prospěch německé říše.

World zcela správně prohlásil:
 "Jestliže cizí vláda vede na ameri-
 cké půdě propagandu proti presi-
 dentovi Spojených Států, proti
 administraci, proti kongresu, pro-
 ti americkému průmyslu a ameri-
 cké práci, proti národní svreho-
 vanosti samotné — propagandu,
 která poškozujie americké vztahy
 s jinými zeměmi a může v jistých
 eventualitách ohroziti bezpečnost
 země — federální autority nemo-
 hou zůstati hostejnými."

Mělo se za to, že federální úra-
 dy zahájí ihned vyšetřování této
 německé činnosti a učiní jí přízr,
 ale místo toho se dovidáme, že čin-
 nost tato je zákonnou a že není tu
 zákona, kterým by se Němečím za-
 kázalo stvátí proti americké vlá-
 dě na americkém území.

President Wilson prohlásil ve
 své poslední notě Německu, že o-
 hrožení životů amerických občanů
 na mořích anebo zničení jich,
 bude-li se opakovati, bude považová-
 no za akt nepřátelský. Něme-
 cká propaganda v této zemi je ak-
 tem vyloženě nepřátelským, po-
 škodzujícím celý národ, jeho ob-
 chod, průmysl, jeho svrehova-
 nost, ale není tu žádné odpomo-
 ci. Nemůže přece být nepřátel-
 štějšího počínu nad tento něme-
 cké vlády, když podněcuje vzpo-
 ru a nepřátelství proti admini-
 straci, proti vládě, s kterou žije
 v míru a pokoju.

Kdyby tato německá propaga-
 nda byla jenom činností amerických
 občanů německého původu, napl-
 něných přeměrnou oddaností a
 láskou k rodné vlasti a její císaři,
 pak dala by se snad přehlédnouti
 s ohledem na zachování svobody
 řeči a tisku, ale když je prokázá-
 no, že tato činnost je řízena z Ber-
 lína úředními autoritami německé
 vlády a že financována je něme-
 ckými markami, pak, dle našeho
 názoru, washingtonská vláda ne-
 měla by k ní přihlížeti klidně.

LEPŠÍ NÁRODNÍ OBRANA.

V přítomné době mnoho mluví
 se o tom, je-li třeba lepší národní
 obrany Spojeným Státům anebo
 nikoliv. Jedni jsou rozhodně pro
 zlepšení obrany Spojených Států,
 poukazujíce k tomu, že taková
 připravenost je nejlepší zárukou
 míru, ale druzí mají za to, že tyto
 snahy zavánějí militarismem. O
 tom ale není spor, že vojenská
 připravenost Spojených Států je
 nedostatečná a v případě války a
 jinou veloucí naše země měla by
 jenom malou naději na vítězství.

Před nedávnem oznámily sprá-
 vy, že Němci, dobyvše pevnosti
 vlna v severním Polsku, ukou-
 stili 400 děl. Kdyby dvě podobné
 pohromy potkaly Spojené Státy,
 neměli bychom ani jediného děla
 svého děla k své obraně. Kdyby-
 chom shromáždili všechna děla,
 kterých dala by se v bitvě použiti,
 nedostali bychom jich více než
 711. A ježto z těchto osmdesát je
 starého druhu, pro ně nemáme
 nyní streliva. Nejvíce bylo by
 třípalcových polních děl, která
 znamenají se osvědčiti v posledních
 válce. S takovou poměrně malou
 zásobou děl bychom mnoho nepo-
 řídili.

Německý postup na Paříž za-

staven byl jedině tím, že Fran-
 couzové měli převahu v lehkých
 polních dělech. Němci nepocho-
 vají nepočítati na to, že budou
 překonáni v dělostřelcestvu a byli
 nuceni nastoupiti ústup. Ruské ne-
 úspěchy možno přičísti na účet ne-
 dostatku děl. Dokud Rakusané a
 Němci neměli převahu v dělostřel-
 cestvu nad Rusy, Rusové postupo-
 vali nepřetržitě, ale hůře bylo,
 když teutonští spojenci dopravili
 na bojiště velké množství děl a
 Rusům zásoby streliva pro děla
 došly. Spojenci na Galipolském
 poloostrově mohou pomalu postu-
 povati jenom z toho důvodu, že
 mají dobrou pohyblivá děla.

Hindenburg porazil Rennen-
 kampha pomocí děl, děla zdrtila
 Lutych, Antwerpy, Namur, ruske
 pevnosti v Polsku a pod. Maecen-
 sen odrazil Rusy od Krakova po-
 močí děl. Italové ve své kampani
 proti Rakusanu přes to, že vy-
 nikají osobní udatností, nepostou-
 pil by v opevněných horách po-
 hraničních, kdyby neměli děl.
 "Bůh pomáhá té straně, která má
 nejvíce těžkých děl," prohlásil
 př Napoleon a v přítomné válce
 se to plně osvědčuje.

Strana, která nemá hojnosti do-
 brých děl, nemůže docíliti vítěz-
 ství. Právě se, že je třeba od 100
 do 150 děl k hájení něme zákopo-
 vých linií ve Francii. Ale řekně-
 me, že je jich potřeba padesát a
 ne pětadvacet. Kdybychom
 vzali nejnižší měřítko, shledali
 bychom, že Spojené Státy mohou
 hájiti jenom osmdesát mil, Bul-
 harsko má více děl než Spojené
 Státy. Více děl má i Kanada,
 Austrálie, Řecko, Holandsko a
 Švýcarsko. Spojené Státy nemo-
 hly by podstoupiti žádná větší
 války, kdyby nepřijali 5,400 no-
 vých děl k dosavadním. Trvalo
 by to ale značně dlouho, než by
 tolik děl bylo zhotoveno. Armá-
 da bez děl podobá se motoru, je-
 muž schází stroj; vyhlíží velmi
 bezky, ale nemůže se nikam do-
 stati.

V první řadě k zlepšení naší ná-
 rodní obrany je třeba děl, ale to
 není všechno. Nikola Tesla, zná-
 mý vynálezce, je toho názoru, že
 v první řadě je nutno opevniti ná-
 še pobřeží, tak aby nepřítel neměl
 naději na napadnutí Spojených
 Států s úspěchem. Evropské zku-
 šenosti poučují nás, jak obrovité
 ztráty pro zemi vyplynou, pust-li
 se nepřítel do vnitru země a je-
 litě nutno brániti každou půd.
 Zkrátka a utrpění je v krajních,
 kudy kráčet války krok. Tesla
 přimlouval se vždy za lepší ope-
 vnění a obranu pobřeží a přimlou-
 val se znovu nyní, kdy o národní o-
 braně se více mluví.

Jiní přimlouvali se za zvýšení
 počtu naší pravidelné armády. V
 přítomné válce v Evropě Němci
 docílili úspěchu jenom z toho dů-
 voda, že lépe byli pro válku pří-
 praveni nežli spojenci. John Hays
 Hammond praví, že nyní je vhod-
 ná chvíle, aby Spojené Státy sta-
 raly se o lepší připravenost k vál-
 ce. Zanedbají-li tuto péči, pak
 může se stát, že v budoucnosti
 budeme trpěti následkem této ne-
 připravenosti jako Čína. V pří-
 tomné době nalézá se ve Spoje-
 ných Státech objednávek na stro-
 lívo v ceně \$400,000,000. Takový
 obnos státu Panamský průplav. Aby
 země naše mohla se ubrániti v pří-
 padě vpádu nepřátelského vojska,
 bylo by třeba nejméně 600,000
 mužů. Taková armáda shledala
 by se ve Spojených Státech vel-
 mi nesnadno. Bylo by sice mao-
 ho ochotných lidí, kteří po první
 výzvě postavili by se na obranu
 vlasti, ale této neměli by žádného
 vojenského výcviku a trvalo by
 to plný rok, nežli byli by přípra-
 veni pro akci na válečné linii. Mezi-
 tím ale nepřítel mohl by již obsa-
 diti celé východní anebo západní
 naše pobřeží a beje přeneseny by-
 ly by na americkou půdu.

V námořní válce v poslední do-
 bě hrál hlavní úlohu ponorky,
 které stále se zdokonalují. Náhle-
 dem Simona Lakea je, že Spoje-
 né Státy potřebují několikná-
 sobně zvýšiti přítomný počet
 svých ponorek v zájmu náležitě o-
 brany svého území. V budouc-
 sti nebude jistě žádných velkých
 námořních bitev; ponorka způso-
 bila v moderním vedení války na
 moři pravou revoluci. Doba vel-
 kých válečných loď již minula.
 Malá ponorka může zničiti jako-
 liv mocnou válečnou loď. Spoje-
 né Státy nepočítají na to, že by
 někdy vedly ofensivní to jest, o-
 tčnou válku. Hlavní naší staro-
 stí je lepší obrana pobřeží a chrá-
 ní se před vpádem nepřítel

Ponorky mohou být tu nejjistě-
 jí obranou. Spojené Státy měly
 by zbudovati nejméně 100 pono-
 rek nejlepšího typu. Zbudování
 jedné takové ponorky vyžaduje si
 nákladu \$25,000. Torpédo stojí
 asi \$3,500. Ponorka s torpédem
 může zničiti válečnou loď, na kte-
 rou náklad byl \$15,000,000. Po-
 norka může být řízena desíti mu-
 ňi, kdežto superdreadnought má
 posádku 1,000 až 1,500 mužů.

Spojené Státy mají nedostatek
 aeroplanů a lidí, kteří by je řídili.
 Před nedávnem bylo oznámeno, že
 v případě války sehalo by se na
 nejvíce 200 vzduchoploevů a pro
 ty nebyl by dostatek strojů. Glenn
 H. Curtiss soudí, že Spojené Státy
 měly by míti nejméně 2,000 do-
 brých aeroplanů pro služby armá-
 do pozemních i námořníetva. Aero-
 plany jsou dobrou ochranou vá-
 lečného loďstva. Ruské loďstvo
 na Černém moři chráněno bylo
 sedmi aeroplany, v Americe zho-
 tovenými, a tyto stroje do znač-
 né míry umežily tomuto loďstvu.
 Je kontroluje v přítomné době tē-
 měř celé toto moře až ku hranám
 Cařihradu. Nemáme doposud žá-
 dné vzdušné ochrany pro Panamský
 průplav, pro Filipiny a Hawajské
 ostrovy. Aeroplany ukázaly se ve
 velké evropské válce velice cen-
 ným přídavkem armád. Ukázalo
 se, že moderní armády nemohou se
 obejiti bez aeroplanů a v budou-
 cnosti aeroplany a vzducholodě bu-
 dou hrati roli ještě větší.

Z předcházejícího se dá sou-
 diti, že Spojené Státy mnoho po-
 tební, aby národní obranu učinily
 lepší. Válka evropská v mnohém
 poskytlá poučení, v jakém směru
 zlepšení národní obrany naší mě-
 lo by se pohybovati. Lepší při-
 pravennost je třeba. Taková při-
 pravennost nemusí znamenati vždy
 militarism. Lepší připravenost
 může být zárukou míru a pokoje.

BUDOUCNOST RUSÍNŮ.

Rusy rozdělujeme na tři velké
 skupiny: velkoruskou, běloruskou
 a maloruskou. Velkých rozdílů
 mezi těmito skupinami není a pro-
 to všechny tři skupiny považová-
 ny jsou za jeden národ. Maloru-
 skové, jinak Rusinci, Rusňáci a
 Ukrajinci, usazení jsou mezi ře-
 kami Sanem, Přípretem a Dně-
 stemem a čítají sedmatřicet milio-
 nů duší. Jedna část mezi nimi, ti,
 kteří nazývají se Ukrajinci, touží
 po tom, aby tato maloruská sku-
 pina považována byla za národ
 samostatný a touží i po autonomii.
 O této touze Ukrajinců rozepisuje
 se časopis British Review a píše o
 Rusínech jako národu potlačova-
 ném. Zdá se nám ale, že tohoto
 slova je těžko užití v tomto pří-
 padě. Je sice pravdou, že pro
 všechny tři skupiny ruské zavede-
 na byla jednotná řeč ruská, ale
 Malorusové nemohou přece mlu-
 viti o potlačování, jedná-li se je-
 nom o dialekt málo odchylný od
 řeči velkoruské. Kdybychom tak
 soudili, pak i Chodové (buléci,
 Maňáci, moravští Slované) a pod-
 máhli by se považovati za národy
 potlačené, poněvadž vyučovacími
 jazykem na školách a pod. je spi-
 sovská čeština.

Dá se souditi, že původní Ruso-
 vé nebyli rozděleni. Tvořili jeden
 národ. Krátce po vpádu Tatarů
 rozdělili se na tři plemena. Jak
 se toto rozdělení stalo, nebylo do-
 posud náležitě vysvětleno a vše-
 chny nabízené teorie ukázaly se
 neuspokojivými. Rusini, kteří ži-
 jí v Rusku a částečně také v ra-
 kouské Haliči, prohlašují, že jsou
 nejjistším typem Slovanů a že
 jsou potomky starých Skythů. Je
 pravdou, že maloruská skupina
 velkého národa ruského zachovala
 si největší plemennou čistotu, ne-
 boť Bělorusové mají v sobě slá-
 nou příměs živlu litevského a pol-
 ského a Velkorusové finského. Pi-
 satel článku o budoucnosti Rusínů
 v British Review soudí, že bylo by
 pro jenom v zájmu Ruska, kdyby
 poskytlá Rusínům autonomii a
 soudí, že to vítáno bylo by hlav-
 ně balkánským národnostem.

"Jestliže Rusko může chrániti
 jiné slovanské národnosti aťž by
 jim panovala, může zachovati se
 podobně i k Ukrajiněm." píše se
 v jmenovaném listě. "Nespravedli-
 nost je bezohľadnost, praví jedno a-
 rakabé příslou. Nemá pohybu-
 vati o tom, že zlecheti spojení bu-
 lou připraveni přisvědčiti k to-
 mu. Ti, kteří by proti tomu se
 stavěli, jsou stoupenci staré zá-
 ňy, že všichni Slované vlastně tvo-
 ří jeden národ. Málo lidí tohoto
 truhu zůstalo, ale jsou dostatečně
 silnými, aby využitli si styčení

svého hlasu, a jsou dosti bohatí,
 aby zajistili si službu částí ruského
 tisku. Tito vídeveé ruských na-
 cionalistů — nebo raději řeckně-
 vionistů — jsou často ukrajinské-
 ho původu sami anebo jsou inspi-
 rovaní ukrajinskými odrodilci.

"Sir Edward Grey prohlásil v
 březnu, že "každá národnost má
 právo na neodvislou svrehova-
 nost." Šel mnohem dále než vřd-
 cové Ukrajinců, kteří čini si je-
 nom nároky na národní existenci.
 Jejich touha je čistě konstituční.
 Chtějí, aby uvedena byla v čin-
 nost znovu práva, která přizná-
 vana byla Ukrajině cary samotný-
 mi v době unie a v letech násled-
 ujcích."

Tužby Rusínů, jak uvedeny by-
 ly profesorem Volkovem v londýn-
 ském časopise Russian Review,
 jsou následující:
 Zavedení ukrajinského jazyka
 jako jazyka vyučovacího ve ško-
 lách obecných, zemědělských a ji-
 ných nižších školách, kde místní
 obyvatelstvo je ukrajinské.
 Zavedení vyučování ukrajinské-
 ho jazyka jako jednoho z povin-
 ných předmětů na všech školách v
 Ukrajině.

Zavedení vyučování všech odbo-
 rů, dotýkajících se Ukrajiny, a
 zřízení korespondenčních stolic
 na všech ukrajinských universi-
 tách přítomných i budoucích.
 Volné používání ukrajinského
 jazyka na všech schůzích a ve
 všech veřejných institucích.
 Právo zemstev, kooperativních
 pojišťovacích sdružení, finančních
 a jiných institucí v Ukrajině tvo-
 řiti unie, zahrnující celou anebo
 část Ukrajiny.

K těmto požadavkům, praví
 British Review, dlužno připojiti
 ještě požadavek náboženské svob-
 ody. Většina rakouských Rusí-
 nů jsou řecko-katolického vyzná-
 ní, ale tomu ruská vláda není va-
 lně nakloněna.

"Před válkou Ukrajinci ve vý-
 chodní Haliči byli uniaty, to jest,
 řeckými katolíky," praví dále
 jmenovaný časopis. "Tato církev
 netěší se v říši ruské toleranci ani
 jako latinská-katolická forma. Byl
 učiněn silný pokus obrátiti halič-
 ské Ukrajince na pravosláví, ale
 nezdařilo se. Ruští Ukrajinci jsou
 většinou pravoslavní, ale mají sil-
 nou touhu po neodvislém synodu
 v Kijevě."

British Review podotýká, že U-
 krajinci v přítomné době jsou lo-
 yálními k Rusku. Rakouská vlá-
 da ale snažila se vždy probuditi v
 Ukrajincích nenávisť k Rusku a
 byla to ona, která podporovala
 časopis, který hlásal nutnost au-
 tonomie pro Ukrajince. Rakouská
 vláda vždy přeje autonomii národ-
 ňům, kteří nenalézájí se pod její
 vládou, jako bylo to viděti v pří-
 padě Albánie, ale doma, ve vlast-
 ních hranicích, jsou ovšem její ná-
 hledi zcela jiné. Rakouské vládě
 podařilo se získati řadu rusín-
 ských předáků, kteří projevovali
 otevřeně nepřátelství k Rusku.
 Patrně takový rakouský vliv také
 měl co činiti s projevem rusínsko-
 katolického biskupa ve Spoje-
 ných Státech, Ortynského, který
 uveřejněn byl v rusínském listě
 Ameryka, vycházejícím ve Filadelfi-
 i. Tento nasvědčuje tomu, že u-
 niaté nemají valné lásky k Rusku
 a že jejich sympatie jsou s teu-
 tonskými spojenci. Uprímně slo-
 vanské citění v přípisu tom se prá-
 vě neobráží. Biskup tento mezi
 jiným praví:

"Tyto dopisy jsou výrazem žalu
 a odporu k ruské církvi a vládě,
 které snaží se představití světu
 jakoby byly spasitelkami slovan-
 ských národností a že mají jenom
 upřímnou lásku pro každého Slo-
 vana. Právě ale otevřeně před
 celým světem: Pane! Zachovej nás
 před takovou láskou, jakou Ruso-
 vé ukázali slovanským Rusínům
 v Ukrajině a posleze v Haliči, Bu-
 kovině a Uherku!"

Jedná se tu o jednu ze slovan-
 ských bolestí, jimž podobných
 máme několik. Bude nutno pra-
 covati k odstranění těchto sporů v
 zájmu lepší budoucnosti všeho Slo-
 vanstva.

BALKÁNSKÉ STÁTY JSOU DOSUD NA VAHÁCH.

Pomalý postup spojených vojsk
 anglických a francouzských na
 Galipolském poloostrově je hlavní
 příčinou, proč balkánské státy do-
 sud váhají se vstupem do války.
 Tento pomalý postup proti Tur-
 kům také těže se nose ve Francii
 a Anglii, kde bylo očekáváno, že
 Dardanellé by byly budou rychle
 a brzy po té nastane pád Cařihradu.

du. Obě skupiny válečích moc-
 ností dobyti kapitolu Otomanské
 říše přikládají velkou důležitost.
 Spojenci z toho důvodu snaží se
 urychlití dobytí Dardanellé a Ně-
 mecko a Rakousko opětne hledají
 cesty, jak by tomu zabránily. O-
 sázka Dardanellé je hlavní příči-
 nou, proč nyní pilně se vyjednává
 s balkánskými státy a proč něme-
 čtí diplomaté jsou tak zimněně
 činni jmenovitě v Bukurešti, hlav-
 ním městě Rumunska.

Když Rumunsko odepřelo roz-
 hodně vyhověti žádosti Němeč a
 dovoliti průvoz streliva a zbraní
 Turkům, německý tisk nečinil žá-
 dných pokusů, aby zakryl svoje ne-
 příjemné zklamání. Doznával up-
 řinně, že bude nutno naléztí ně-
 jaký způsob zásobování Turků
 strelivem, jinak že pád Cařihradu
 bude otázkou krátkého času. Ně-
 mečtí diplomaté ovšem dosud ne-
 vzdali se naděje, že podaří se jim
 nakloniti Rumunsko na svoji
 stranu. Diplomati Spojených
 státní zůstano hlouši k jejich slí-
 bům. Prohlašují, že Rumunsko
 eo nejdříve bude nuceno opustiti
 svoji neutralitu a postaviti se po
 bok čtyřdohody.

Lid rumunský, jak už několi-
 kráte bylo psáno, je nakloněn to-
 mu, aby Rumunsko vstoupilo do
 války na straně Anglie, Francie,
 Ruska, Italie a Srbska, ale dvír
 a jistí vysokí vojensktí důstojníci
 sympatisují s Německem. Kromě
 toho musí být pamatováno, že ja-
 kékoliv rozhodnutí má velkou do-
 ležitost pro budoucnost tohoto
 balkánského království. Rumun-
 sko je nejsilnějším z balkánských
 států a považuje se za polovečnou.
 Domnívá se, že toto její postavení
 je ohrožováno Bulharskem i Ru-
 skem. Kdyby ale připojilo se k
 teutonským spojencům, bralo by
 na sebe risiko mnohem větší. An-
 gličtí, francouzští a ruští diplo-
 maté snažili a snaží se ze všech sil,
 aby docílili dohody mezi Rumun-
 skem a Bulharskem, právě tak ja-
 ko mezi Bulharskem a ostatními
 balkánskými státy.

Toto diplomatické vyjednávání
 tvoří kapitolu tajné historie války
 a vejde ve známost až dojde Ru-
 munsko ku konečnému svému roz-
 hodnutí a vydá obyčejnou zelenou,
 žlutou, červenou anebo ružovou
 knihu, jež obsahovati bude diplo-
 matické depeše, pečlivě vybrané,
 aby postavily zemi do nejprí-
 vějšího světla u několika zemí,
 které doposud zůstaly neutrální-
 mi.